

Arrest

nr. 351 280 van 6 augustus 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 november 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS *loco* advocaat M. LYS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers vingerafdrukken werden op 9 juli 2022 geregistreerd in Oostenrijk in het kader van een verzoek om internationale bescherming, maar verzoeker reisde door naar België waar hij op 19 juli 2022 wederom een verzoek om internationale bescherming indiende.

1.2. De Oostenrijkse autoriteiten verklaarden zich op 30 september 2022 akkoord met de terugname van verzoeker in toepassing van de (oude) Verordening 604/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Verordening 604/2013/EU).

1.3. Op 24 april 2023 stelde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie dat de overdrachtstermijnen uit de Verordening 604/2013/EU niet werden gerespecteerd en werd het verzoek om internationale bescherming in België behandeld.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 13 november 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 16 november 2023 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Marki Khel gelegen in het district Sherzad in de provincie Nangarhar. U bent geboren in 4 mei 1994, Pashtoun van etnische origine en u hangt het Islamitisch geloof aan.

Zeven à acht jaar voor de machtsovername verhuisde u samen met uw familie naar Jalalabad omwille van de penibele humanitaire situatie in uw dorp. In de tiende maand van 1399 [januari 2021] besloot u zich aan te sluiten bij de uprising forces (lokale opstandbeweging) in Marki Khel. U volgde een opleiding van 15 dagen op een plaats genaamd Jehelan Kala in het district Sherzad. Nadat u uw opleiding had afgerond werd u gestationeerd in Kulalan eveneens gelegen in het district Sherzad. In de vierde maand van 1400 [juli 2021] besloot u uw activiteiten bij de uprising forces stop te zetten omdat uw ouders u misten. U keerde terug naar uw woning in Jalalabad. Op het moment van de machtsovername, namelijk op de 25ste van de vijfde maand van 1400 [15 augustus 2021] besloot u onder te duiken. In de zevende maand van datzelfde jaar [september 2021] keerde uw vader terug naar het dorp Marki Khel waar hij gearresteerd en gedood werd door leden van de taliban. Toen u 15 à 17 dagen later te horen kreeg dat uw vader om het leven was gebracht besloot u om Afghanistan te verlaten. U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België. U kwam aan in België op 18 juli 2022 en diende op 19 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Anderhalve maand na uw vertrek werd uw broer N.(...) K.(...) op weg naar de bazaar in Jalalabad benaderd en meegenomen door de taliban voor ondervraging. Daarnaast deed de taliban ook een huiszoeking in uw woning in Jalalabad en werd uw broer begin januari 2023 opnieuw meegenomen en ondervraagd door de taliban aangaande uw huidige verblijfplaats.

Ter staving van uw verzoek legde u een kopie voor van uw werkkaart, een bevestigingsbrief, drie foto's, een kopie van uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw echtgenote en uw zoon A.(...), een kopie van uw paspoort, een kopie van de taskara van uw vader, een brief van de dorpsouderen, vaccinatiekaarten en twee opleidingsattesten.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de taliban omdat u actief was bij de uprising forces. Daarnaast vreest u ook gedood te worden omdat u bij terugkeer beschouwd zal worden als een ongelovige omdat u naar Europa reisde en verklaart u dat mannen, vrouwen en kinderen geen rechten hebben in Afghanistan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U slaagde er niet in het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten. Noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid ondermijnd wordt omwille van uw wijzigende verklaringen aangaande uw verblijfsplaatsen in Afghanistan en de verblijfplaatsen van uw ouders en uw broers N.(...) K.(...) en S.(...) in Afghanistan. Bij de DVZ verklaarde u namelijk dat u in Marki Khel hebt gewoond van uw geboorte tot anderhalf jaar voor uw vertrek. Daarna bent u verhuisd naar Jalalabad waar u gewoond hebt tot uw vertrek uit Afghanistan (Verklaringen DVZ, punt 10). U bij de DVZ gevraagd naar de verblijfplaats van uw familieleden verklaarde u dat uw ouders en uw broers N.(...) K.(...) en S.(...) in Marki Khel wonen en uw echtgenote, kinderen en uw broer D.(...) in Jalalabad (Verklaringen DVZ, punt 13, 18 en 19). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS wijzigt u uw eerdere verklaringen en stelt dat u reeds 7 à 8 jaar voor de machtsovername met uw hele familie (ouders, broers, echtgenoot en zoon) bent verhuisd naar Jalalabad. U gevraagd of uw familieleden op dit moment nog steeds in Jalalabad wonen antwoordt u bevestigend. U geconfronteerd met uw wijzigende verklaringen stelt u dat de verklaringen die op de DVZ genoteerd werden foutief zijn en dat u weldegelijk 7 à 8 jaar voor uw vertrek met uw hele familie naar Jalalabad bent verhuisd (CGVS, p. 7 en 8). Aangezien u beweert dat uw vader gedood werd door de taliban toen hij in Marki Khel was voor handelszaken en uw broer Nadir Khan anderhalve maand na uw vertrek en in januari 2023 benaderd werd door de Taliban in Jalalabad ten gevolge van uw activiteiten bij de uprising forces kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u eenduidige verklaringen aflegt over hun verblijfsplaatsen aangezien het cruciale elementen in uw asielaanvraag betreffen (CGVS, p. 15, 16, 18).

Verder kan er vastgesteld worden dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u zich in de tiende maand van 1399 weldegelijk hebt aangesloten bij de uprising forces in Marki Khel. Uw verklaringen aangaande uw opleiding, de plaats van de opleiding, uw taken en de veiligheidssituatie in het gebied waar u gestationeerd was blijven doorheen het hele persoonlijk onderhoud uitermate summier en algemeen. Ook nadat u meerdere malen werd aangespoord om meer details te vertellen (CGVS, p. 12 – 14).

U gevraagd om in detail te vertellen over de opleiding die u hebt gevolgd antwoordt u dat de opleiding 15 dagen heeft geduurd en dat u geleerd hebt over mensenrechten, namelijk dat u daders niet mag uitschelden of slaan, dat u hebt geleerd hoe u een wapen moest openen en sluiten, hoe u mensen ervan moest overtuigen de overheid te helpen en hoe u moest patrouilleren in het gebied waar u gestationeerd was. U gevraagd of u nog iets meer kan vertellen antwoordt u dat dit alles is. U gevraagd om uit te leggen wat u precies geleerd hebt in de opleiding “mensenrechten” geeft u een zeer summier antwoord. U verklaart dat er u werd gezegd dat u de mensen niet mocht onderdrukken en dat u geen geweld en slecht gedrag mocht vertonen ten aanzien van oude personen, vrouwen en kinderen. U geconfronteerd met de vaststelling dat uw verklaringen opnieuw algemeen zijn en gevraagd naar meer details, antwoordt u dat u het niet begrijpt. U nogmaals gevraagd om in detail te vertellen wat u precies geleerd hebt tijdens uw opleiding over mensenrechten, patrouilleren en het gebruik van een wapen antwoordt u dat de opleiding 15 dagen heeft geduurd (CGVS, p. 12). Dit is echter geen antwoord op de gestelde vraag. Na de pauze voegt u daar plots ook nog aan toe dat u tijdens de opleiding ook geleerd hebt over “het systeem van eten” en de relatie tussen collega’s (CGVS, p. 13).

Daarnaast legt u ook zeer summiere verklaringen af over de plaats waar de opleiding plaatsvond. Het enige wat u kan vertellen is dat de opleiding plaatsvond op een beveiligde plaats genaamd Jehelan Kala gelegen in Sherzad. U gevraagd om meer te vertellen over de beveiliging herhaalt u opnieuw dat de opleiding doorging in Jehelan. U gevraagd om meer te vertellen over de manier waarop het gebouw beveiligd werd, antwoordt u dat er checkpoints waren op verschillende plaatsen en dat mensen gefouilleerd en gecontroleerd werden. Er waren ook twee zalen, één zaal om te eten en één zaal om te leren. U aangespoord om meer te vertellen voegt u hier louter nog aan toe dat er een eigen keuken was (CGVS, p. 13). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Aangezien het een cruciaal gegeven is om te voorzien in de veiligheid van hun manschappen kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u hierover meer informatie kan geven.

U gevraagd wat er precies gebeurd is nadat u de opleiding had afgerond geeft u het vage antwoord dat u naar “het district” bent gegaan. U gevraagd specifiek te zijn blijft u nog steeds zeer vaag en antwoordt u “het is een grote plaats. Wij gingen naar de intelligentiedienst”. U gevraagd waar de intelligentiedienst exact gelegen is, antwoordt u “binnen het district”. U gevraagd om welke reden u daar naartoe gestuurd werd, antwoordt u dat het een voorwaarde was. De dienst stuurt u naar de plaats waar u moet werken: patrouilleren of iets anders (CGVS, p. 13).

Bovenstaande verklaringen overtuigen echter niet. Indien u weldegelijk gedurende 15 dagen een opleiding hebt gevolgd kunnen er meer details van u verwacht worden over de inhoud van de opleiding en de plaats waar u de opleiding hebt gevolgd.

Verder overtuigen uw verklaringen aangaande uw activiteiten/taken bij de uprising forces en de veiligheidssituatie in het gebied waar u gestationeerd was evenmin. U gevraagd om in detail te vertellen over uw werk antwoordt u “vraag maar. Ik zal antwoorden”. Indien u zich weldegelijk had aangesloten bij de uprising forces kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u hierover spontaan en uitgebreid zou beginnen te vertellen zoals u gevraagd werd. U nogmaals gevraagd om in detail te vertellen over uw werk geeft u opnieuw een zeer summier antwoord. U verklaart dat u aanwezig was op uw post en dat dit uw verantwoordelijkheid was. U moest de post 24 uur lang beschermen tegen aanvallers door te patrouilleren (CGVS, p. 11). U gevraagd naar uw taken in de controlepost herhaalt u dat u de plaats moest bewaken en dat u patrouilleerde in een groot gebied. U voegt daar ook nog aan toe dat u instond voor de veiligheid van de dorpelingen, dat u ervoor moest zorgen dat er geen gevechten waren en dat u kookte. U gevraagd om in detail te vertellen hoe uw dag eruitzag aan de controlepost van ’s morgens tot ’s avonds antwoordt u dat u de post 2 uur ’s nachts bewaakte en 2 uur overdag. U voegt daar ook nog aan toe dat u bad, de kok hielp met koken en dat u de plaats schoonmaakte. U zorgde voor veiligheid en als de commandant iets zei dan ging u patrouilleren. U gevraagd in welk gebied u patrouilleerde geeft u het vage antwoord “rond de post van Kulalan” (CGVS, p. 14). U gevraagd naar de grootte van het gebied geeft u het nietszeggende antwoord “soms 20 minuten of 30 minuten. Soms 1 uur. Als de commandant zegt dat u lang moest patrouilleren was het 2 uur. De commandant beslist” (CGVS, p. 15).

U gevraagd om te vertellen over de veiligheidssituatie in het gebied waar u gestationeerd was antwoordt u dat er een controlepost was. De post was gemaakt van twee containers. U patrouilleerde in het gebied en bewaakte de post omdat de veiligheidssituatie in Sherzad niet goed was. U nogmaals gevraagd om te vertellen over de veiligheidssituatie geeft u een summier antwoord en zegt dat de taliban aanwezig was in het gebied en dat ze binnenkwamen in de huizen van de dorpelingen en in de moskee omdat ze eten wilden voor hun collega’s. U gevraagd om te vertellen wat er allemaal gaande was in het gebied waar u gestationeerd was, antwoordt u echter niet op de vraag. U antwoordt dat u naar de post bent gegaan omwille van uw vader. Uw vader nam contact op met Malik H.(...) en daarna gingen jullie naar het districtshoofd die vervolgens uw dossier doorgaf aan zijn assistent waarna u aan de opleiding kon beginnen (CGVS, p. 14). U gevraagd om te vertellen over incidenten of aanslagen in de regio waar u gestationeerd was verklaart u dat uw post één keer

's nachts werd aangevallen. De helft van het personeel was op patrouille en u hoorde het geluid van kogels. Toen uw commandant terugkwam heeft hij de soldaten van de controlepost Shamtalām gecontacteerd en gevraagd om jullie te komen helpen. Er werd op elkaar geschoten en uiteindelijk zijn de leden van de taliban verdwenen. U nogmaals gevraagd om stap voor stap te vertellen wat er gebeurd is de dag van de aanval, herhaalt u louter uw eerdere verklaringen. U gevraagd vanuit welke richting jullie werden aangevallen geeft u het vage antwoord "de kant van de winkels". U gevraagd hoe jullie de controlepost beveiligden geeft u opnieuw een vaag antwoord. U vertelt dat er twee torens waren en dat er in elke toren één persoon zat. De andere soldaten waren weg van de commandant (CGVS, p. 19).

Bovenstaande verklaringen doen in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van u vermeend lidmaatschap van de uprising forces en uw hieraan gekoppelde vrees. Indien u daadwerkelijk deel uitmaakte van de uprising forces kan er redelijkerwijs verwacht worden dat in detail kan vertellen over uw taken, de werking van de controlepost en een uitgebreide kennis zou hebben over de veiligheidssituatie in het gebied waar u gestationeerd was aangezien u verklaart dat het uw taak was om te de veiligheid in de regio te garanderen.

Daarnaast bent u er ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat uw vader weldegelijk gedood werd door de taliban. U verklaarde namelijk dat u in de in de vijfde maand van 1400 besloten had om onder te duiken omwille van de machtsovername van de taliban (CGVS, p. 15). Daarnaast verklaart u ook dat uw vader in de zevende maand 1400, na de machtsovername van de taliban, in Marki Khel meegenomen en gedood werd door de taliban (CGVS, p. 15). U gevraagd om welke reden de taliban gewacht heeft tot de zevende maand om uw vader te benaderen terwijl de machtsovername reeds in de vijfde maand had plaatsgevonden verklaart u dat uw vader toen naar Marki Khel was gereisd voor handelszaken en dat de taliban hem daar heeft gezien en meegenomen. U gevraagd om welke reden de taliban hem niet benaderd heeft in Jalalabad verklaart u dat hij benaderd werd door de taliban van Sherzad en dat zij niet naar Jalalabad komen. U gevraagd om welke reden de taliban u niet kwam zoeken in Jalalabad antwoordt u dat de mensen van Jalalabad niet wisten dat u lid was van de uprising forces. Enkel de mensen in het dorp Marki Khel waren hiervan op de hoogte (CGVS, p. 16). Deze verklaringen overtuigen echter niet.

In het licht van uw verklaringen lijkt bovendien zeer onwaarschijnlijk dat uw vader zo kort na de machtsovername van de taliban het risico zou genomen hebben om naar Marki Khel te reizen wetende dat de mensen en de taliban in Marki Khel wisten dat zijn zoon voor de uprising forces had gewerkt en dat de taliban voormalig overheidspersoneel viseerde. Zoals u zelf verklaarde werden de huizen van het voormalig overheidspersoneel in brand gestoken, vernield of in beslag genomen en leefde u reeds ondergedoken uit vrees voor vervolging. Voorts stelde u dat tijdens de periode van de machtsovername iedereen bang was van iedereen (CGVS, p. 15-17). Er kan dan ook moeilijk ingezien worden waarom uw vader op dat moment en ondanks de risico's verbonden aan zijn terugkeer voor handelszaken naar Marki Khel ging.

Tot slot legt u ook wijzigende verklaringen af over de reden waarom de Taliban uw vader heeft gedood. U gevraagd naar de verwachtingen van de Taliban ten aanzien van uw vader tijdens zijn arrestatie antwoordt u dat ze hem twee dagen hebben vastgehouden omdat ze te weten wilden komen waar u zich bevond. Uw vader kon het hen echter niet vertellen omdat hij niet slecht wilde spreken over u en u wilde beschermen (CGVS, p. 18). Eerder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat uw vader tegen de taliban had gezegd dat u naar Europa was vertrokken en dat ze hem om deze reden hebben gedood (CGVS, p. 10). Ook slaagt u er niet in uit te klaren hoe u te weten bent gekomen wat het motief van de taliban was voor de arrestatie van uw vader en wat er tijdens de detentie van uw vader is gebeurd of verteld. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat de taliban uw familieleden hierover rechtstreeks of onrechtstreeks zou hebben ingelicht. U gevraagd hoe u allemaal weet wat er gebeurd was tijdens de detentie van uw vader, zegt u enkel dat u niet weet waar ze hem naartoe genomen hadden en dat u uw vader had willen beschermen. U geeft geen antwoord op de vraag (CGVS, p. 17-18). Deze vaststellingen doen afbreuk aan uw verklaring dat uw vader vervolgd en gedood werd door de taliban.

Omwille van de hierboven opgesomde redenen slaagde u er niet in uw profiel en uw vrees voor de taliban aannemelijk te maken. Bijgevolg kunt u niet aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele of gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Bijkomend verklaart u ook dat de taliban u bij terugkeer naar Afghanistan zal beschouwen als een ongelovige omdat u naar Europa bent gegaan en dat ze zullen veronderstellen dat u niet bidt, niet vast en de hadj niet gedaan hebt (CGVS, p. 15). Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Uit deze informatie blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of

het Westen automatisch beschouwd zullen worden als een ongelovige en het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u helemaal niet ongelovig bent. U bij de DVZ gevraagd naar uw religie verklaarde u moslim te zijn (Verklaringen DVZ, punt 9). U tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS nogmaals gevraagd of u moslim bent antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 7).

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Verder verklaart u ook nog dat er in Afghanistan geen rechten zijn, waaronder geen recht op onderwijs van vrouwen, en dat u in België een vrij en goed leven kent (CGVS, p. 15). Op het einde van het persoonlijk onderhoud haalt uw advocate de kwestie van verwestering aan. Ze stelt namelijk dat uw mentaliteit niet strookt met die van de Taliban, dat u in België hebt gewerkt, een opleiding hebt gevolgd en dat u goed Frans spreekt (CGVS, p. 20). Ter ondersteuning hiervan legt u twee opleidingsattesten voor. U na de opmerking van uw advocaat gevraagd om welke reden u zich niet meer zou kunnen aanpassen aan de gangbare normen en waarden in Afghanistan antwoordt u dat u in België vrijheid kent en vergelijkt u Afghanistan met een gesloten kamer waardoor het voor u niet mogelijk is om terug te keren. In Afghanistan zijn er geen rechten voor kinderen, mannen en vrouwen. Meisjes en vrouwen hebben geen recht op onderwijs (CGVS, p. 21). Uit uw verklaringen blijkt echter enkel dat een voorkeur hebt voor een Westerse levensstijl zonder dat uw gedachtengoed fundamenteel veranderd is. U stelt echter dat mannen geen rechten hebben in Afghanistan zonder dit te concretiseren. Indien u weldegelijk vreest dat uw rechten als "man" in Afghanistan geschonden zullen worden kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u dit zou concretiseren en concrete voorbeelden zou aanhalen. Dit doet u echter niet. Er kan dan ook aangevoerd worden dat aanpassingen aan de in Afghanistan geldende normen en waarden geen vervolging of ernstige schade inhouden. Dat u in België een opleiding hebt gevolgd, arbeid hebt verricht en de landstaal hebt geleerd toont louter uw integratie aan en volstaat niet om aan te tonen dat u zich een bepaalde levensstijl hebt eigen gemaakt die niet te verenigen is zijn de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot de leeftijd van 27 jaar in Afghanistan hebt verbleven, moslim bent en Pashtoun waaruit kan worden afgeleid dat u gevormd bent naar de Afghaanse waarden en normen. Ook dient er opgemerkt te worden dat u Afghanistan slechts iets meer dan 2 jaar geleden verlaten hebt en u nog maar sinds juli 2022 in één en hetzelfde land verblijft, nl. België. Daarnaast wonen er ook nog heel veel familieleden van u in Afghanistan, namelijk uw echtgenote en kinderen, uw broers, uw moeder, de zussen van uw moeder en hun dochters en de kinderen van de broer van uw moeder (verklaring DVZ, punt 13, 16a, 18, 19) + (CGVS, p. 8). Bovendien verklaart u ook dat u bijna dagelijks contact hebt met uw kerngezin. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige

schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Ter staving van uw verzoek legde u een kopie voor van uw werkkaart, een bevestigingsbrief, drie foto's waarop uw vader, u en uw broer en dorpelingen te zien zijn, een kopie van uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw echtgenote en uw zoon A.(...), een kopie van uw paspoort, een kopie van de taskara van uw vader, een brief van de dorpsouderen, vaccinatiekaarten en twee opleidingsattesten. De door u voorgelegde stukken kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Documenten kunnen op zich de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen, aangezien de documenten in het kader van een verzoek om internationale bescherming enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas, hetgeen bij u niet het geval blijkt, kracht bij te zetten. Evenmin kan inzake de door u voorgelegde stukken met zekerheid een familiale band worden vastgesteld. Afghaanse (identiteits)documenten hebben in het algemeen weinig bewijswaarde. Ze hebben hierdoor slechts een zeer beperkte waarde bij het ondersteunen van het asielrelaas. Zo blijkt het bijzonder moeilijk om echte van valse Afghaanse documenten te onderscheiden. Ook de door u neergelegde documenten, zoals uw werkbadge, de bevestigingsbrief of de brief van de dorpsouderen, kunnen vervalst zijn of enkel en alleen opgesteld zijn met het oog op uw verzoek om internationale bescherming (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Uit de foto's die u van uw vader voorlegde, kan ook niet worden afgeleid of de daarop afgebeelde persoon wel degelijk uw vader is. Daarnaast kan er op geen enkele manier worden vastgesteld op welke plaats, welk tijdstip en in welke precieze omstandigheden de foto's genomen werden. Ook moet worden benadrukt dat er aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt getoond.

De door uw maatschappelijk assistent overgemaakte opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud kunnen de beoordeling evenmin in een ander daglicht plaatsten. Uw opmerkingen betreffen echter louter een herhaling van de verklaringen die u reeds afgelegde tijdens het persoonlijk onderhoud.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker

aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en

de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire

situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde

Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien. U verklaart namelijk dat uw vader een zakenman was en bezitter van

gronden waarop er gewassen werden geteeld en dat u, behalve 7 maanden bij de uprising forces, nooit gewerkt hebt in Afghanistan (CGVS, p. 8 en 10).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift, aanvullende nota's en stukken

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 57/1, §§3 en 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker voert tevens een beoordelingsfout aan.

In een eerste onderdeel van zijn middel gaat verzoeker in op de beoordeling van zijn vluchtrelaas. Verzoeker volhardt in zijn verklaringen over de feiten die aanleiding gaven tot zijn verzoek om internationale bescherming. In de beslissing wordt volgens hem gesteld dat zijn algehele geloofwaardigheid wordt ondermijnd door zijn wijzigende verklaringen over zijn verblijfplaatsen in Afghanistan, in het bijzonder wat het tijdstip van de verhuis van het gezin naar Jalalabad betreft, terwijl dit volgens verzoeker louter te wijten is aan een typefout in de vertaling van zijn verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ook wat de verblijfplaats van zijn ouders en zijn broer N. K. in Marki Khel betreft, meent verzoeker dat er verwarring is ontstaan bij de vertaling tussen 'geboorteplaats' en 'verblijfplaats'. Volgens verzoeker getuigt het niet van een deugdelijk onderzoek om deze tegenstrijdigheden aan te grijpen terwijl men nalaat om de grond van de zaak te onderzoeken.

Vervolgens wordt er in de bestreden beslissing op gewezen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zich in de tiende maand van het jaar 1399 had aangesloten bij de 'uprising forces', zo stelt verzoeker, omdat zijn verklaringen over de opleiding, de plaats waar hij gestationeerd was, zijn takenpakket en de veiligheidssituatie te summier zouden zijn. Volgens verzoeker is deze beoordeling onvolledig omdat geen rekening wordt gehouden met de gegevens die verzoeker wel heeft aangebracht, zoals de stappen die hij had ondernomen om aan de job te geraken, de inhoudelijke informatie over de opleiding die hij had gevolgd, over de plaats waar hij de opleiding volgde, wet er gebeurde na de opleiding, over zijn activiteiten en de nachtelijke aanval op zijn controlepost.

Verzoeker betwist dat hij geen overtuigende verklaringen zou hebben afgelegd over de moord van de taliban op zijn vader toen deze vanuit Jalalabad voor zaken kort terugkeerde naar Marki Khel. Verzoeker citeert zijn verklaringen over zijn onderduiken tijdens de machtsovername en de reis van zijn vader naar Marki Khel om geld te innen van de boeren die de gronden bewerkten. Verzoeker beweert dat de taliban zijn vader niet in Jalalabad lastig vielen omdat deze talibanleden niet op de hoogte waren van het gegeven dat diens zoon voor de 'uprising forces' werkte omdat dit een heel eind verderop ligt.

In weerwil van wat in de bestreden beslissing wordt gesteld, acht verzoeker zijn verklaringen over de reden waarom zijn vader werd vermoord niet zo tegenstrijdig. Het komt er volgens verzoeker op neer dat zijn vader de échte schuilplaats van zijn zoon niet wou prijsgeven en daardoor in het ene geval gezegd had dat zijn zoon naar Europa was vertrokken en in het andere geval had gezegd dat hij niet wist waar zijn zoon verbleef.

Verzoeker stipt in zijn middel ook aan dat hij heel wat documenten heeft neergelegd die bewijzen vormen van zijn job en van de dood van zijn vader, terwijl de commissaris-generaal deze bewijsstukken afwijst omdat zijn relaas niet plausibel is en de documenten mogelijk vervalst zijn. Verzoeker is van oordeel dat deze stukken niet zomaar aan de kant kunnen worden geschoven.

De analyse van de verwerende partij is volgens verzoeker onvoldoende grondig omdat uit de landeninformatie blijkt dat er een objectief risico bestaat voor personen die beschouwd worden als aanhangers van de voormalige Afgaanse overheid. In dit verband haalt verzoeker een passage aan uit de *EUAA Country Guidance* van januari 2023. Daarnaast wijst verzoeker op het rapport *EUAA Targeting of Individuals* van augustus 2022 waarin wordt bevestigd en met voorbeelden geïllustreerd dat (familieleden van) personen die gediend hebben in voormalige politie-eenheden, lokale strijdkrachten en regeringsgezinde

milities geïdentificeerd worden door de taliban en sinds de machtsovername gemakkelijk kunnen worden geïdentificeerd. Eén en ander wordt volgens verzoeker bevestigd in het rapport van UNAMA van juli 2022, in een periodiek rapport van de secretaris-generaal van december 2022 en in een rapport van OSAR van november 2022, waarin een hele reeks gevallen van executies, willekeurige arrestaties en folteringen van voormalige ANDSF-medewerkers worden gerapporteerd.

Verzoeker citeert ook de blogpost van Afghanistan-expert T. RUTTIG en een rapport van Asyls uit 2023 over de gevolgen van weigering om met de taliban mee te werken (verzoekschrift, bijlage 3) waarin wordt gesteld dat een louter vermoeden van samenwerking met de voormalige overheid volstaat om vervolging te riskeren. Hierbij vult verzoeker aan dat het gegeven dat Afghanistan een 'netwerksamenleving' is en groet rol speelt, waardoor ook familieleden zoals verzoeker vervolging riskeren omdat zijn familie duidelijk sympathie heeft voor de voormalige Afghaanse overheid. Specifiek met betrekking tot leden van de 'uprising forces' leidt verzoeker uit een rapport van OSAR van november 2022 af dat de aangekondigde amnestie niet voor hen geldt en zij zwaar gestraft zullen worden.

Verzoeker merkt terloops op dat de 'uprising forces' gefinancierd en gesteund werden door de NDS en door de regering van de Verenigde Staten, zodat er een band bestaat met het Westen, hetgeen gevolgen heeft voor zijn vrees omwille van 'gepercipieerde' verwestering.

Verzoeker gaat vervolgens nader in op het risico in geval van terugkeer naar Afghanistan na een verblijf in het Westen. Uit de rechtspraak van de Raad leidt verzoeker af dat er risico's zijn voor personen die bepaalde religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden of hiervan worden beticht, en voor personen die 'verwesterd' zijn of als dusdanig worden gepercipieerd. Hierbij speelt onder andere de (jonge) leeftijd een rol omdat de persoonlijkheidsontwikkeling tijdens de adolescentie plaatsvindt. Verzoeker haalt tevens het standpunt aan van de advocaat generaal in de zaak C-646/21 voor het Hof van Justitie en het verslag van het UNHCR (Verzoekschrift, bijlage 3). Verzoeker besluit dat onderzocht moet worden of hij tijdens zijn verblijf buiten Afghanistan bepaalde overtuigingen, opvattingen, gedachten of meningen heeft ontwikkeld die fundamenteel en ingrijpend zijn waardoor hij in geval van terugkeer in de huidige Afghaanse context vervolging riskeert.

Toegepast op zijn individuele situatie wijst verzoeker op zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat hij zich heeft aangepast aan de Belgische samenleving en haar gedragsregels. Zo stelt verzoeker dat hij veel belang hecht aan vrijheid en aan de gelijkheid tussen man en vrouw. Voorts wijst verzoeker erop dat hij een tweetal maanden na de machtsovername uit Afghanistan vertrokken is en daarvoor ondergedoken leefde, waardoor hij geen voeling heeft met de huidige, door de taliban opgelegde regels.

Als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker foto's toe die zijn integratie aantonen (Verzoekschrift, bijlage 4), waaruit blijkt dat hij veel omgaat met Belgische mensen, en met vrouwen, hetgeen in Afghanistan uit den boze is. Verzoeker wijst daarnaast op zijn werkbereidheid, die blijkt uit zijn loonfiches en zijn tewerkstelling bij Plukon, (Verzoekschrift, bijlagen 5, 6 en 8), op het volgen van Franse lessen (Verzoekschrift, bijlage 7), lessen 'alphabétisation' en professionele opleidingen (Verzoekschrift, bijlagen 9 – 12).

Verzoeker wijst er tevens op dat hij reeds meer dan twee jaar weg is uit Afghanistan en sedertdien in Europa heeft verbleven. Volgens verzoeker wordt voldoende aangetoond dat hij zich heeft aangepast aan de Belgische maatschappij en dat van hem onmogelijk kan worden verwacht dat hij zich opnieuw zou kunnen aanpassen aan de waarden en normen in Afghanistan. Bovendien, zo merkt verzoeker op, dient rekening te worden gehouden met zijn rurale afkomst in de provincie Nangarhar, zoals overigens in een arrest van de Raad uit 2023 in de verf wordt gezet. Verzoeker loopt namelijk het risico, zo beweert hij, door gewapende groeperingen zoals ISKP te worden geïdentificeerd. Hij stelt dat de kans reëel is dat hij in geval van terugkeer onder de negatieve aandacht van de taliban zal komen en dat er een gegronde vrees voor vervolging moet worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Uit bronnen die dateren van vóór de machtsovername, zo oppert verzoeker, blijkt reeds dat Afghanen die vanuit het Westen terugkeerden problemen konden ondervinden met de taliban. Verzoeker verwijst hierbij onder andere naar het onderzoek van de Duitse antropologe F. STAHLMANN. De perceptie dat iemand verwesterd is, kan blijken uit soms triviale gedragsveranderingen of uiterlijke kenmerken en dat zelfs het loutere contact met Europeanen kan leiden tot geweld. Verzoeker concludeert dat een Afghaanse asielzoeker die vanuit het Westen terugkeert een risicoprofiel heeft en dat het daarbij niet uitmaakt of die persoon daadwerkelijk is verwesterd.

Verzoeker vervolgt dat de meest recente ontwikkelingen in Afghanistan wijzen op een verstrenging van het beleid van de taliban, waarbij rechten en vrijheden verder worden teruggeschoefd. Verzoeker citeert in dit verband informatie van OSAR van november 2022 en blogposts van de expert T. RUTTIG die deze

verstrenging en het grillige beleid van de taliban illustreren. Na een toekomstgerichte beoordeling kan volgens verzoeker enkel geconcludeerd worden dat er nog steeds een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen.

Tenslotte kondigt verzoeker aan dat hij zich het recht voorbehoudt om een middel met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie verder uit te werken.

Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker het rapport van Asylos van augustus 2023, *Afghanistan: Consequences of non-cooperation with the Taliban 2017-2023*, foto's betreffende zijn integratie, loonfiches, een getuigenis van Plukon, een getuigenis van K. (lerares Frans), een getuigenis van 'Werkers in Uitzenden', een document van het Institut Saint-Henri, een certificaat van KUL en Thomas More, een document betreffende de opleiding HACCP en een studentenkaart, (Verzoekschrift, bijlagen 3-12).

2.2. Aanvullende nota's

2.2.1. De commissaris-generaal heeft op 20 april 2026 een aanvullende nota overgemaakt, waarbij de landeninformatie wordt *geüpdatet*. Volgende COI-rapporten worden toegevoegd:

"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Sharif

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf

EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments

EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202411/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van januari 2026, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2026_01_Afghanistan_COI_Report_Country_Focus.pdf

2.2.2. Verzoeker diende op 20 april 2026 een aanvullende nota in waarbij hij ingaat op de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan en in het bijzonder op het grensconflict tussen Afghanistan en Pakistan dat begin 2026 opflakkerde. Vervolgens bespreekt hij de mensenrechtensituatie in Afghanistan sinds de machtsovername door de taliban, waarbij hij aanstipt dat het Internationaal Strafhof op 23 januari 2025 arrestatiebevelen uitvaardigde tegen de leider van de taliban en de Opperrechter op basis van aanklachten wegens misdaden tegen de menselijkheid. Verzoeker haalt een rapport aan van de Verenigde Naties van

eind 2025 waarin de verslechtering van de mensenrechtensituatie aan bod komt, de rechtsonzekerheid, het optreden van de instantie ter promotie van de deugd en preventie van ondeugd (MPVPV), de implementatie van de *sharia*, met toepassing van lijfstraffen, de heersende genderapartheid waarvan vrouwen het slachtoffer worden en de beperkingen op de vrijheid van religie, gedachten en meningsuiting.

Wat verzoekers individuele situatie betreft, wijst verzoeker op het gegeven dat hij niet langer in een opvangcentrum verblijft, maar verhuisd is naar een privéadres. Verzoeker stelt voorts dat hij werkt, Franse taallessen en inburgeringstraject heeft gevolgd, verschillende professionele opleidingen heeft gevolgd en zijn voorlopig rijbewijs heeft behaald. Wat zijn tewerkstelling bij Plukon betreft, deelt verzoeker enerzijds mee dat hij na drie tijdelijke contracten thans een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur heeft gekregen en dat zowel zijn collega's als zijn overste lovend zijn over hem. Verzoeker zet tevens zijn vrijwilligerswerk in het werk en de getuigenissen die zijn actieve deelname in de Belgische samenleving en zijn integratie bevestigen.

Als bijlagen bij zijn aanvullende nota voegt verzoeker een vrijwilligersovereenkomst bij de voedselbank, een attest van vrijwilligerswerk bij het Rode Kruis, een getuigenis van vrijwilligerswerk bij de ASBL L'Estrella, een inschrijvingsattest voor de vorming HACCP, een deelname-attest aan de vorming elektrische transpalet, zijn voorlopig rijbewijs, een getuigenis van Plukon Food Group, een getuigenis van de sociaal assistente P. G., een attest van het inburgeringstraject, een getuigenis van zijn collega H. S. E. P., een getuigenis van CSC, een attest van het interimkantoor, een getuigenis van de leraar Frans K. D., een getuigenis van collega M. L. een getuigenis van zijn overste K. S. Y. F., arbeidsovereenkomsten en loonfiches (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 1-19).

3. Volle rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Bewijslastverdeling en beoordelingswijze

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting vormen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en van artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden waaronder internationale bescherming moet worden verleend, zoals omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, §5 van de vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden

met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, §4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van het beroep

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en bij uitbreiding artikel 62, §2 van de vreemdelingenwet, hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

5.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

5.1.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”*. Dit wetsartikel verwijst op zijn beurt naar het door verzoeker geschonden geachte artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren”*.

5.1.2. Verzoeker verklaarde van Afghaanse nationaliteit en etnisch pashtoun te zijn en afkomstig te zijn uit Marki Khel in het Sherzad district in de provincie Nangarhar (AD, stuk 8, Inventaris + Documenten DVZ, Verklaring DVZ, 18 augustus 2022, persoonsgegevens). Hij verklaarde dat hij vanaf zijn geboorte in 1994 in zijn dorp verbleef, maar kort voor zijn vertrek naar Jalalabad verhuisde (*Ibid.*). Zijn ouders en broers zouden nog in Marki Khel verblijven (*Ibid.*, persoonsgegevens van de partner en gezinsleden), terwijl hij zelf in 2017 gehuwd is en vader is van een dochter en een zoontje die in Jalalabad verblijven (*Ibid.*). Verzoeker verklaarde te vrezen dat de taliban hem zouden doden omdat hij als militair actief was tijdens en betrokken was in een gevecht (*Ibid.*, Vragenlijst CGVS, 9 mei 2023). Zijn vader zou zijn gevangen genomen en vermoord door de taliban omdat hij weigerde zijn zoon aan hen uit te leveren, waarna verzoeker zou hebben beslist om het land te verlaten (*Ibid.*). De taliban zouden nog steeds op zoek zijn naar verzoeker, zouden een

huiszoeking gedaan hebben en zijn broer zou N. K. zou nadien ook zijn tegengehouden (*Ibid.*). Uit latere verklaringen van verzoeker blijkt dat de ganse familie in Jalalabad verbleef, maar dat zijn vader in de periode rond de machtsvername kort naar het dorp Marki Khel was teruggekeerd omwille van zaken (AD, stuk 5, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 21 augustus 2023, p. 15), hij verkocht namelijk de gewassen die op de gronden werden geteeld (*Ibid.*, p.8), en toen zou zijn opgepakt en vermoord.

5.1.3. De Raad stelt eerst en vooral vast dat er ernstige twijfels rijzen bij verzoekers verklaringen dat hij als soldaat zou hebben gewerkt bij de 'uprising forces'. Verzoeker verklaarde op het Commissariaat-generaal immers uitdrukkelijk dat hij *niet werkte* in Afghanistan (AD, stuk 5, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 21 augustus 2023, p. 10) en dat hij, nadat hij met school was gestopt, "*Niets*" deed (*Ibid.*). Verzoeker vergat blijkbaar te vermelden dat hij als soldaat had gediend bij de 'uprising forces', hetgeen precies de kern uitmaakt van zijn voorgehouden vrees voor vervolging door de taliban. Nadien paste verzoeker zijn verklaring aan en stelde hij dat hij gedurende enkele maanden (van de 10de maand van 1399 tot de 4de maand van 1400) in dienst was bij de 'uprising forces' (*Ibid.*, p. 11). De Raad merkt op dat het aan verzoeker op 6 februari 2017 uitgereikte Afghaanse paspoort "*SELF EMPLOYMENT*" als "*Occupation*" vermeldt (AD, stuk 6, Documenten, paspoort) hetgeen opnieuw twijfel doet rijzen bij zijn aanvankelijke verklaring dat hij nooit gewerkt zou hebben in Afghanistan en eveneens vragen oproept bij zijn profiel als soldaat voor de 'uprising forces'.

5.1.4. In de bestreden beslissing wordt in de eerste plaats gesteld dat verzoekers algehele geloofwaardigheid in het gedrang komt omdat hij aanvankelijk liet uitschijnen dat hijzelf en zijn gezin in Jalalabad verbleven, terwijl zijn ouders, broers en zussen nog in Marki Khel verbleven (AD, stuk 8, Inventaris + Documenten DVZ, Verklaring DVZ, 18 augustus 2022, persoonsgegevens), terwijl hij nadien verklaarde dat 7 à 8 jaar vóór de machtsvername verzoeker zelf, zijn vader, moeder en broers verhuisd waren naar Jalalabad (AD, stuk 5, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 21 augustus 2023, p. 7-8). In zijn middel beweert verzoeker dat de verwarring over de verblijfplaats van zijn familieleden is ontstaan door een typefout in de vertaling van zijn verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken tussen geboorteplaats en verblijfplaats. Deze verklaring kan niet worden aangenomen omdat er door verzoeker blijkbaar wel een duidelijk onderscheid werd gemaakt op de Dienst Vreemdelingenzaken tussen de geboorteplaats van zijn zoon in 2018 (Marki Khel) en diens huidige verblijfplaats Jalalabad (AD, stuk 8, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 18 augustus 2022). De onduidelijkheid over de verschillende verblijfplaatsen van verzoeker en zijn familieleden vormt geen doorslaggevend argument in de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal, maar brengt wel de algehele geloofwaardigheid van verzoeker aan het wankelen.

5.1.5. In zijn middel beweert verzoeker dat hij met betrekking tot zijn tewerkstelling bij de 'uprising forces' deugdelijke verklaringen had afgelegd over de opleiding, de plaats waar hij gestationeerd was en zijn takenpakket. De Raad stelt nochtans op basis van de notities van het persoonlijk onderhoud vast dat verzoeker er kennelijk nauwelijks in slaagt om spontaan iets te vertellen over zijn werk, maar de vragen van de *protection officer* afwacht: "*Vertel mij eens in detail over uw werk.*" – "*Vraag maar, ik ga antwoorden*" (AD, stuk 5, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 21 augustus 2023, p. 11). Toen hem nogmaals gevraagd werd om "*alles (...) in detail over uw werk*" te vertellen, beperkte verzoeker zich ertoe te verklaren dat het zijn verantwoordelijkheid was op de post waar hij was 24 uur te beschermen, te patrouilleren en de post "*veilig maken tegen aanvallers*" (*Ibid.*). Uit de verklaringen van verzoeker blijkt ook dat hij niet kan toelichten wat de selectievoorwaarden zijn om in dienst te kunnen treden bij de 'uprising forces' (*Ibid.*). Ook over de inhoud van de opleiding die hij zou hebben doorlopen, laten zijn verklaringen te wensen over. Op de vraag om "*in detail*" op deze opleiding in te gaan, verklaarde verzoeker het volgende: "*Mensenrecht, hoe ik met de mensen moest omgaan. Als jij een dader betrapt en hem arresteert dan mag je hem niet slaan/scheiden. Openen en sluiten van een wapen. En aan de mensen zeggen om voor de overheid te werken en pro-overheid te maken. En hen ervan te overtuigen dat de overheid hen ging helpen. Patrouilleren in het gebied.*". Verzoeker slaagt er niet in deugdelijke inhoudelijke duiding te verschaffen bij datgene wat hij in de opleiding 'mensenrecht' geleerd zou hebben (*Ibid.*, p. 12), hoewel zijn opleiding in totaal 15 dagen in beslag nam (*Ibid.*). Er mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker meer nuttige informatie kan verstekken. Op de vraag om de veiligheidssituatie in het gebied toe te lichten, antwoordde verzoeker dat er taliban aanwezig waren, dat zij naar de moskee kwamen en in de huizen van de dorpingen gingen en eten wilden voor hun collega's (*Ibid.*, p. 14). Van iemand die als soldaat actief was bij de 'uprising forces', die specifiek werden ingezet om de lokale taliban en andere anti-overheidselementen te bestrijden, mag worden verwacht dat hij een vrij gedetailleerd overzicht kan geven van de lokale actoren en het dreigingsniveau dat van hen uitgaat.

Volgens verzoekers verklaringen bestond zijn kerntaak erin te patrouilleren in een "*groot gebied*" rond de controlepost van Kulalan, maar op de vraag naar de grootte van het gebied antwoordde verzoeker "*(s)oms 20 minuten of 30 minuten. Soms 1 uur. Als de commandant zegt dat we lang gaan patrouilleren, dan 2 uur. De commandant beslist.*" (*Ibid.*, p. 15). Aangezien verzoeker er zelfs niet in slaagt op overtuigende wijze de regio aan te duiden waarbinnen hij diende te patrouilleren, hetgeen gedurende 7 maanden zijn kerntaak zou zijn

geweest, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan zijn bewering dat hij effectief soldaat zou zijn geweest bij de 'uprising forces'. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze in zijn beslissing oppert dat van verzoeker redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij in detail kan vertellen over zijn taken en minstens een grondige kennis zou hebben over de lokale veiligheidssituatie aangezien hij verklaarde dat het zijn taak was om te de veiligheid in deze regio te garanderen.

De kopieën van de werkkaart en de bevestigingsbrief die verzoeker ter gelegenheid van het persoonlijk onderhoud had neergelegd (AD, stuk 6, Documenten, Werkkaart; Bevestigingsbrief), zijn niet bij machte om het ongeloofwaardig karakter van zijn tewerkstelling voor de 'uprising forces' om te buigen. In de bestreden beslissing wordt immers verwezen naar landeninformatie (*COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021*) waaruit blijkt dat Afghaanse documenten op grote schaal worden nagemaakt en/of vervalst.

5.1.6. In zijn middel beweert verzoeker dat hij overtuigende verklaringen zou hebben afgelegd over de moord op zijn vader. De Raad merkt evenwel op dat verzoeker bij het afleggen van de verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat zijn drie oudere zussen overleden waren toen hij klein was (AD, stuk 8, Inventaris + Documenten DVZ, Verklaring DVZ, 18 augustus 2022, persoonsgegevens van de partner en de gezinsleden), maar dat hij geen datum van overlijden van zijn vader vermeldde en liet uitschijnen dat zijn beide ouders op dat ogenblik, dus medio 2022, nog in Marki Khel verbleven (*Ibid.*, persoonsgegevens). Het is slechts ter gelegenheid van het opmaken van de vragenlijst een negental maanden later dat verzoeker voor het eerst gewag maakt van de moord op zijn vader (*Ibid.*, Vragenlijst CGVS, 9 mei 2023).

Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker dat hij vóór de machtsovername zijn positie bij de 'uprising forces' verlaten had op vraag van zijn ouders, omdat ze hem misten (AD, stuk 5, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 21 augustus 2023, p. 16), waarna hij een maand thuis bleef en dan ondergedoken leefde (*Ibid.*, p. 15). Verzoeker verklaarde dat in de periode van de machtsovername iedereen bang was van iedereen (*Ibid.*, p. 17). Desondanks zou zijn vader in die periode naar het dorp zijn teruggekeerd voor zaken, waarna de taliban hem gearresteerd zou hebben en gemarteld (*Ibid.*, p. 15). Het is weinig geloofwaardig dat verzoekers vader in de woelige periode na de machtsovername, waarbij volgens verzoekers verklaringen (familieleden van) medestanders van de voormalige overheid actief werden opgespoord, voor zaken naar zijn dorp zou terugkeren, terwijl het – eveneens volgens verzoekers verklaringen - in Jalalabad relatief veilig was omdat de taliban aldaar niet wisten dat verzoeker bij de 'uprising forces' betrokken was (*Ibid.*, p. 16). Verzoekers vader had zelf overigens geen link met de voormalige overheid, waardoor het onduidelijk is waarom de taliban hem zouden ombrengen, aangezien zijn vader de taliban zouden kunnen informeren over de *whereabouts* van verzoeker.

De foto van zijn vader (AD, stuk 6, Documenten, 2 foto's vader) vormt geen deugdelijk bewijs van diens overlijden. Het is onmogelijk om met enige zekerheid de identiteit van de afgebeelde persoon of de afstammingsband met verzoeker vast te stellen.

5.1.7. Uit wat voorafgaat dient te worden geconcludeerd dat verzoeker zijn voorgehouden profiel niet aannemelijk maakt en evenmin aannemelijk maakt dat de voorgehouden vervolgingsfeiten, waaronder de moord op zijn vader, zich daadwerkelijk hebben voorgedaan, precies omdat deze nauw verweven zijn met zijn beweerde profiel als soldaat bij de 'uprising forces'.

5.1.8. Verzoeker haalt in zijn middel allerhande landeninformatie aan waaruit blijkt dat (familieleden van) Afghanen die geassocieerd worden met de voormalige Afghaanse overheid een risico lopen om onder de negatieve aandacht van de taliban te komen. Na onderzoek van de beschikbare gegevens concludeert de Raad dat verzoekers voorgehouden profiel als soldaat van de 'uprising forces' volstrekt onaannemelijk is. Er kan derhalve in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen omwille van de beweerde tewerkstelling van zijn vader in de periode die aan de machtsovername voorafging. Verzoeker toont niet aan dat het *Asylos*-rapport betreffende de gevolgen van een weigering om met de taliban samen te werken dat hij als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt (Verzoekschrift, bijlage 3) op zijn individuele situatie kan worden betrokken.

Ter terechtzitting vraagt verzoeker overigens om zijn verklaringen over zijn beweerde profiel en de vervolgingsfeiten buiten beschouwing te laten, omdat hij nu andere problemen zou hebben. Zo zou hij problemen hebben met zijn familie omdat ze de kinderen naar de *madrassa* willen sturen, terwijl hij wil dat ze in het gewone onderwijs school lopen.

5.1.9. Verzoeker voert in zijn middel een vrees voor vervolging aan omwille van 'gepercipieerde' verwestering ten gevolge van zijn verblijf in het Westen. In zijn middel beweert verzoeker dat hij zich door toedoen van zijn verblijf in België heeft aangepast aan de Belgische samenleving en haar gedragsregels en dat hij geen gevoel meer heeft met de huidige, door de taliban opgelegde, gedragsregels in Afghanistan.

5.1.10. In haar aanvullende nota van 20 april 2026 stelt de verwerende partij het volgende betreffende het risico op vervolging omwille van 'gepercipieerde' verwestering in geval van terugkeer naar Afghanistan vanuit het Westen:

"Uit de beschikbare landeninformatie (zie ook COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen. Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel.

De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht

gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie."

5.1.11. Zoals in de aanvullende nota van de verwerende partij in de verf wordt gezet, zijn bepaalde individuele elementen, zoals de leeftijd van de betrokkene, de duur van zijn verblijf in het Westen, zijn gedragingen en profiel van belang om het eventuele risico op vervolging te beoordelen.

Er bestaat over het algemeen een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten over mensen die Afghanistan verlaten hebben. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar

werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, *"Afghanistan – Country Focus"*, november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben *de facto* immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de facto* autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, *"Afghanistan – Country Focus"*, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een

misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

5.1.12. Verzoeker legt een kopie neer van zijn e-taskara (AD, stuk 6, Documenten, ID-kaart), waaruit blijkt dat hij geboren is op 4 mei 1994, waardoor hij op het ogenblik van de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming in België 28 jaar oud was. Verzoeker huwde in 2017 in Afghanistan en is vader van een zoontje dat in 2022 geboren werd (AD, stuk 8, Inventaris + Documenten DVZ, Verklaring DVZ, 18 augustus 2022, persoonsgegevens). Verzoeker heeft zijn vormende jaren in Afghanistan doorgebracht en identificeert zichzelf als moslim (*Ibid.*). Uit het gegeven dat verzoeker in Afghanistan een gezinsleven heeft uitgebouwd, kan worden opgemaakt dat hij in hoge mate ingebed is in de Afghaanse samenleving.

Verzoeker verblijft actueel een viertal jaar in België. De duur van zijn verblijf in België in het kader van de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming is relatief lang, maar weegt geenszins op tegen de duur van zijn verblijf in zijn land van herkomst. Verzoeker verklaarde dat hij dagelijks contact heeft met zijn neef en via deze neef met zijn vrouw, zijn kinderen en de overige familieleden, die allen zouden samenwonen in Jalalabad (AD, stuk 5, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 21 augustus 2023, p. 9). Verzoeker beschikt dus over een familiaal netwerk, waaronder de rest van zijn kerngezin, in Afghanistan, die zijn re-integratie in de Afghaanse samenleving in geval van terugkeer zouden kunnen faciliteren.

In fine van het persoonlijk onderhoud bracht verzoekers advocaat het thema ‘verwestering’ voor het eerst ter sprake. Verzoeker verklaarde toen, nadat hij hierover werd bevraagd, dat er in Afghanistan geen rechten waren voor vrouwen (AD, stuk 5, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 21 augustus 2023, p. 20-21). Ter terechtzitting stelt verzoeker dat hij niet kan terugkeren omdat zijn familie er andere waarden en normen op na houdt en hem niet meer zou begrijpen.

5.1.13. Als bewijzen van zijn beweerde ‘verwestering’ voegde verzoeker bij zijn gedinginleidend verzoekschrift onder andere foto’s toe waaruit blijkt dat hij omgaat met Belgische mensen en wijst hij tevens op zijn taallessen, zijn tewerkstelling bij Plukon en een aantal professionele vormingen die hij volgde (Verzoekschrift, bijlagen 5-12). In het kader van zijn aanvullende nota van 20 april 2026 vult verzoeker deze gegevens verder aan met informatie over zijn tewerkstelling en het vrijwilligerswerk dat hij verricht, verdere professionele opleidingen die hij volgde en een reeks getuigenissen.

Verzoeker zou niet langer in een opvangcentrum verblijven, maar verblijft thans op een privéadres in Moeskroen. Het is uiteraard lovenswaardig dat verzoeker zich tracht te integreren in de Belgische samenleving door taallessen te volgen, door middel van deelname aan de arbeidsmarkt, door zijn activiteiten als vrijwilliger en door zich op de private huurmarkt te begeven. In de door verzoeker aangeleverde

getuigenissen wordt deze integratiewil bevestigd. De integratie van verzoeker getuigt van een aanpassingsvermogen en flexibiliteit, maar hieruit blijken zeker geen gedragingen die volgens de strenge religieuze voorschriften van de taliban als *haram* zouden worden beschouwd. Verzoekers activiteiten in België kunnen bezwaarlijk als gedragingen worden aanzien die een sterke verinnerlijking van westerse waarden impliceren die een terugkeer naar Afghanistan zouden bemoeilijken.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij een opvallend profiel zou hebben, waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gepercipieerd als 'verwesterd', of als een tegenstander van de taliban, mede gelet op het gegeven dat zijn voorgehouden profiel volslagen ongeloofwaardig werd bevonden. Verzoeker toont niet aan, gelet op de recente landeninformatie dat het enkele gegeven dat men een tijdlang in het Westen heeft verbleven zou volstaan om een gegronde vrees voor vervolging omwille van 'gepercipieerde' verwestering aannemelijk te maken.

Verzoeker wijst op zijn afkomst uit een ruraal gebied in de provincie Nangarhar, maar uit zijn verklaringen blijkt dat zijn familie reeds geruime tijd in de (groot-)stad Jalalabad woont (AD, stuk 5, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 21 augustus 2023, p. 8-9), waardoor de kans dat het in de lokale gemeenschap sterk zou opvallen dat hij is teruggekeerd, als laag moet worden ingeschat.

5.1.14. Wanneer, zoals *in casu*, de voorgehouden vrees voor vervolging op basis van zijn vluchtrelaas ongeloofwaardig wordt geacht en verzoeker niet concreet aannemelijk maakt dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert omwille van zijn verblijf in het Westen, bestaat er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker komt niet in aanmerking voor de erkenning als vluchteling.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening 2024/1347/EU niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening 2024/1347/EU niet worden aangenomen.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

5.2.1. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

5.2.2. Met betrekking tot de 'ernstige schade', zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de vreemdelingenwet, worden geen concrete elementen aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat verzoeker dergelijk risico loopt in Afghanistan.

5.2.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, beroept op zijn vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat zijn relaas, waarbij hij vervolging vreest omwille van de tewerkstelling van zijn vader als chauffeur voor de Amerikanen of omwille van 'gepercipieerde' verwestering, ongeloofwaardig werd bevonden. Zodoende kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

5.2.3. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, bespreekt verzoeker in zijn eerste aanvullende nota van 20 april 2026 de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan.

5.2.4. In zijn aanvullende nota van 20 april 2026, waarin onder andere de meest recente landeninformatie mede in overweging wordt genomen, stelt de commissaris-generaal betreffende de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan het volgende:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflictgerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsvername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsvername het aantal ‘armed clashes’, luchtaanvallen en incidenten met IED’s allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiiitische Hazara’s. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLEDE registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting."

5.2.5. Verzoeker bespreekt in zijn eerste aanvullende nota het recent opgelaaide grensconflict tussen Afghanistan en Pakistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat vooral de oostelijke grensprovincies en het gebied vlakbij de Afghaans-Pakistaanse grens (de zogeheten *Durand-line*) hierdoor getroffen worden. Verzoeker verklaarde afkomstig te zijn uit Markhi Khel, dat dicht bij de grens gesitueerd is, maar stelde dat de familie 7 à 8 jaar voor de machtsovername naar de provinciehoofdstad Jalalabad verhuisd was omwille van een gebrek aan gezondheidszorg voor vrouwen (AD, stuk 5, Notities van het persoonlijk onderhoud, 21 augustus 2023, p. 7-8). Er is geen informatie voorhanden waaruit blijkt dat ook in Jalalabad, waar het gezin van verzoeker verblijft, de gevolgen voelbaar zijn van het opgeflakkerde grensconflict.

5.2.6. Verzoeker bespreekt vervolgens de mensenrechtensituatie in Afghanistan en het strenge beleid van de taliban. Deze situatie kan aanleiding geven tot gerichte vervolging, maar vormt geen basis om te concluderen dat er sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

5.2.7. Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er actueel nergens in Afghanistan sprake te zijn van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij omwille van bepaalde individuele kenmerken een hoger risico loopt op slachtofferschap van het zeer beperkt aanwezige willekeurige geweld in de provincie Nangarhar waarvan verzoeker afkomstig beweert te zijn.

5.2.8. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening 2024/1347/EU dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de Kwalificatieverordening waarvan artikel 48/4, §2, a), b) en c) de omzetting is. Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Verordening 2024/1347/EU.

6. Besluit

6.1. Er werd geen schending aangetoond van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, noch van artikel 3 van het EVRM. Er werd ook geen schending aannemelijk gemaakt van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en/of 57/1, §§3 en 4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aangetoond dat de commissaris-generaal onzorgvuldig of onredelijk te werk zou zijn gegaan of dat de beslissing zou zijn behept met een motiveringsgebrek.

Het door verzoeker aangevoerde middel is ongegrond. Voor zover als nodig treedt de Raad de motieven van de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus bij en maakt deze tot de zijne.

6.2. Gelet op wat voorafgaat kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening 2024/1347/EU of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening 2024/1347/EU aannemelijk heeft gemaakt

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes augustus tweeduizend zesentwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. KEGELS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. KEGELS

F. TAMBORIJN